

РЕШЕНИЕ

№ 5810

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **8055** по описа за **2011** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 27.06.2011 г. по НАХД № 13350/2010 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 9 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № К-7417/20.07.2010г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище С. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите (КЗП). С НП на жалбоподателя [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Ш., чрез пълномощник В. Ч., е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева за нарушение на чл. 19, ал. 5 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от наказаното дружество, с която се иска неговата отмяна като незаконосъобразно и необосновано. Ответникът по касационната жалба не изразява становище по допустимостта и основателността на жалбата. Представителят на Софийска градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София град, Седми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и

тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано. При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд от правна страна е изложил подробни мотиви, включително по заявените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на НП, които мотиви настоящият състав споделя.

По-специално относно разпоредбата на чл.19, ал.5 ЗЗП, разгледана в контекста на чл.15, ал.1, т.1 от Закона за защита на конкуренцията (ЗЗК) в жалбата до районния съд, е необходимо да се отбележи следното. Настоящият състав намира на първо място, че посочената разпоредба на ЗЗК е изцяло неотнормирана към процесното нарушение от правна страна; забраните за препятстване на конкуренцията имат само косвено отношение към закрилата на правата на потребителя и в процесния случай не са налице обстоятелства, налагащи детайлно обсъждане на нормативните разпоредби, приложими за двата посочени вида обществени отношения. Иначе казано, не е налице проявление на действието на разпоредбите относно конкуренцията спрямо процесното нарушение. На второ място, с оглед фактическата обстановка, неоснователно е твърдението, че се касае за препоръчителна цена на производителя. От приложените веществени доказателства – опаковки на стоките, се установява, че същите имат обозначение за препоръчителна цена, но заедно с това в текста на етикетите е изрично отбелязано, че стоката е произведена за „ВП М. Максима”. След като касаторът е предлагал тези стоки в свой търговски обект, то задължение на същото дружество е било да предприеме по свое усмотрение необходимите мерки по начин, че в обекта да не съществуват под никаква форма обявления на различни цени за един и същи продукт. Като не е сторил това, търговецът е нарушил забраната на чл.19, ал.5 ЗЗП, за което е бил законосъобразно санкциониран.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.06.2011 г. по НАХД № 13350/2010 г. на Софийски районен съд, НО, 9 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.